

## ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΡΙΚ ΛΙΝΤΕΛ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ ΣΕ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

# Οι δρόμοι της φωτιάς...

### ● Του Σάββα Κοσιάρη

Δημοσιογράφου-Αθλητικογράφου

**Ο** διεθνούς φήμης Έλληνας μουσικός Βαγγέλης Παπαθανασίου (ο οποίος κατάγεται από το Βόλο) βραβεύθηκε το 1982 με Οσκαρ για τη μουσική του στην κινηματογραφική ταινία «Οι δρόμοι της φωτιάς». Η ταινία, η οποία προβλήθηκε στους κινηματογράφους στις αρχές της δεκαετίας του 1980 παρουσιάζει τους Ολυμπιακούς αγώνες του 1924 στο Παρίσι, μέσα από την προσπάθεια δύο δρομέων από την Βρετανία, του Χάρολντ Αμπραχαμς στα 100μ και του Έρικ Λίντελ στα 400μ, για να φτάσουν στη διάκριση. Πιο συγκλονιστική βέβαια η ιστορία του Έρικ Λίντελ ο οποίος αφιέρωσε τη ζωή του στον Κύριο και τους ανθρώπους. Ιστορία που αξίζει τον κόπο να μάθουμε.

Ο Έρικ Λίντελ γεννήθηκε στην Κίνα στις 16 Ιανουαρίου από Σκωτσέζους γονείς που ήταν ιεραπόστολοι εκεί. Στα έξη του χρόνια εγκλείστηκε μαζί με τον αδελφό του Ροπ στο οικοτροφείο του Κολλεγίου Eltham στην Αγγλία το οποίο φιλοξενούσε αγόρια, παιδιά των ιεραποστόλων. Εκεί έδειξε και τις πρώτες ικανότητές του στον αθλητισμό ιδιαίτερα στο κρίκετ και το ράγκμπι. Το 1921 (πάντα μαζί με τον αδελφό του) εγγράφεται στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου για σπουδές με θέμα την κοινωνία (ακολουθώντας τον ιεραποστολικό δρόμο του πατέρα του) και ταυτόχρονα αρχίζει να αναδεικνύει το ταλέντο του στο στίβο τρέχοντας στο 100, 200 αλλά και 400 μέτρα!



**Ο Αμπραχαμ τερματίζει πρώτος στα 100 μέτρα το 1924 στο Παρίσι. Χρειάστηκε το πείσμα το δικό του και η αποχή του Έρικ Λίντελ για να φτάσει στο μετάλλιο**

Κερδίζει πολλές πρώτες νίκες με την ομάδα του Πανεπιστημίου γεγονός που τον φέρνει και στη Βρετανική ομάδα για τους Ολυμπιακούς αγώνες του 1924 στο Παρίσι.

### Ημέρα προσευχής

Ο Λίντελ είχε δηλωθεί να αγωνιστεί στα 100 και 200 μέτρα αλλά αρνείται να τρέξει στο εκατοστάρι αφού προγραμματίστηκε να γίνει ημέρα Κυριακή. Ημέρα της προσευχής και της ξεκούρασης... Κι ο Λίντελ δεν μπορούσε να παραβεί τις οδηγίες του Θεού. Αρνείται να τρέξει και το χρυσό μετάλλιο κερδίζει ο Χάρολντ Αμπραχαμς. Ο Λίντελ ανταλλάζει τη θέση του με ένα αθλητή των

400 μέτρων με πρόθεση να συμμετάσχει σε αυτό το αγώνισμα. Πριν όμως από αυτό συμμετέχει στα 200 μέτρα και κατακτά το χάλκινο μετάλλιο, τερματίζοντας πίσω από τους Αμερικανούς Τζιάκσον Σιολτζ και Τσιαρλς Πάτοκ. Ο συναθλητής του Χάρολντ Αμπραχάμς τερμάτισε στην έκτη θέση. Ήταν η δεύτερη και τελευταία φορά που Λίντελ και Αμπραχάμς (οι οποίοι έγιναν θέμα αργότερα στην ταινία «Οι δρόμοι της φωτιάς») έτρεξαν μαζί...

## Ένα σημείωμα

Λίγο πριν αρχίσει το αγώνισμα των 400 μέτρων ένας Αμερικανός μασσέρ πλησιάζει στη γραμμή εκκίνησης το Λίντελ και του αφήνει στο χέρι ένα κομμάτι χαρτί, το οποίο Έρικ θα κρατούσε σφιχτά σε όλη τη διαδρομή. Το χαρτί έγραφε μια περικοπή του προφήτη Σαμουήλ. «Αυτός που θα με τιμήσει θα τον τιμήσω»... Κι ο ιεραπόστολος αθλητής από τη Σκωτία, ο οποίος σε όλη του τη ζωή τιμούσε τον Κύριο, έλαβε τιμή μεγάλη στην προσπάθειά του στην κούρσα των 400 μέτρων. Τερμάτισε στην πρώτη θέση κατακτώντας το χρυσό μετάλλιο με νέα παγκόσμια επίδοση 47,6 η οποία άντεξε μέχρι τους Ολυμπιακούς στο Βερολίνο το 1936.

## Επιστροφή στην Κίνα

Μετά τους αγώνες στο Παρίσι ο Λίντελ επέστρεψε στη Βόρεια Κίνα όπου υπηρέτησε ως ιεραπόστολος όπως και οι γονείς του. Τον αθλητισμό δεν τον εγκατέλειψε αφού συμμετείχε σε αγώνες που γίνονταν στη χώρα αλλά και προσφέροντας τις γνώσεις του για τη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων. Το 1934 παντρεύτηκε τη Φλωρεντία Μακκένζι από τον Καναδά, με την οποία απέκτησαν τρεις κόρες. Το 1941 η Βρετανική κυβέρνηση συμβούλεψε τους υπηκόους της να εγκαταλείψουν την Κίνα αφού λόγω του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου η ζωή εκεί ήταν επικίνδυνη. Ο Λίντελ έστειλε την οικογένειά του στον Καναδά αλλά ο ίδιος έμεινε στην Κίνα, μαζί με τον αδελφό του Ρομπ ο οποίος ήταν γιατρός, για να βοηθούν τους φτωχούς και τους ταλαιπωρημένους από τον πόλεμο. Το 1943 οι Ιάπωνες εισβάλλουν στο σταθμό ιεραποστολής και συλλαμβάνουν μαζί με όλους τους άλλους και τον Έρικ Λίντελ, τον οποίο μεταφέρουν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Γουείφαγκ της Κίνας. Εκεί ο Ολυμπιονίκης ιεραπόστολος εξακολουθεί να έχει βασική έγνοια του τη βοήθεια των συνανθρώπων του. Ακόμη και στις στιγμές των αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων στο στρατόπεδο συγκέντρω-



**Ο Έρικ Λίντελ που κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στα 400 μέτρα το 1924 στο Παρίσι (στεφανωμένος στους ώμους συμπατριωτών του) αφοσιώθηκε μέχρι θανάτου στο έργο της ιεραποστολής**

σης, ο Λίντελ είναι ο ειρηνοποιός προσπαθώντας να στηρίξει όλους και ηθικά.

## Ο θάνατος

Σε ένα γράμμα προς τη σύζυγό του στον Καναδά (που έμελλε να είναι και το τελευταίο) ο Λίντελ της εκμυστηρεύεται ότι υποφέρει από πονοκεφάλους λόγω κούρασης. Οι πονοκέφαλοι ήταν τελικά ένας όγκος στον εγκέφαλο ο οποίος προκάλεσε το θάνατό του στις 21 Φεβρουαρίου 1945, πέντε ημέρες πριν από την απελευθέρωσή του. Η συγκλονιστική όμως αλήθεια για τη συμπεριφορά του Λίντελ αποκαλύφθηκε πολλά χρόνια αργότερα από τις Κινεζικές αρχές.

## Η αυταπάρνηση

Αμέσως μετά τη σύλληψή του κι αφού διαπιστώθηκε η ταυτότητά του ως Ολυμπιονίκης, οι Ιάπωνες τον πρότειναν για ανταλλαγή αιχμαλώτων σε μια σχετική συμφωνία με τη Βρετανική κυβέρνηση. Ο Λίντελ τιμώντας απόλυτα το ιεραποστολικό του έργο δεν αποδέχθηκε την ανταλλαγή του, προσφέροντας τη θέση του σε μια έγκυο αιχμάλωτη από την Κίνα. Έτσι ο ίδιος παρέμεινε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μέχρι την ημέρα του θανάτου του.

Ο τάφος του βρέθηκε τον Ιούνιο του 1990 από έναν πολιτικό μηχανικό, τον Τσάρλς Γουόκερ, μόλις κάτοικο του Χονγκ Κονγκ.

## Χάρολντ Αμπραχάμς

Ο συναθλητής του Λίντελ Χάρολντ Αμπρα-



**Ο Πιέρ Ντε Κουμπερτέν (πρώτος από αριστερά) ήταν παρών στους Ολυμπιακούς στο Παρίσι και παρακολούθησε την προσπάθεια των Άμπραχαμς και Λίντελ**



**Ο Βαγγέλης Παπαθανασίου με την υπέροχη μουσική του στην ταινία «Οι δρόμοι της φωτιάς» πήρε το 1982 το Οσκαρ!**



**Ο Έρικ Λίντελ αρνήθηκε την απελευθέρωσή του από το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Κίνα, παραχωρώντας τη θέση του σε μια έγκυο αιχμάλωτη**



**Το 1981 ο Χιου Χάντσον μετέφερε στη μεγάλη οθόνη την ιστορία των Άμπραχαμς και Λίντελ με την ταινία «Οι δρόμοι της φωτιάς» απεικονίζοντας με χρώματα πια, τη συγκλονιστική προσπάθεια των αθλητών στους Ολυμπιακούς του 1924**

χαμς είχε κύριο αγώνισμα το μήκος αλλά επέμενε να τρέχει και στα 100 μέτρα, στα οποία όμως στους Ολυμπιακούς του 1920 απέτυχε. Πείσμωνσε και προσέλαβε προσωπικό προπονητή ώστε να του βελτιώσει την εκκίνησή του. Παράλληλα σκαρφίστηκε και την εξής κίνηση για να κερδίσει τη στήριξη των συμπατριωτών του, οι οποίοι δεν πίστευαν ότι ένας Βρετανός θα μπορούσε να σπάσει την κυριαρχία των Αμερικανών στα 100 μέτρα αλλά και να αφοσιωθεί σε αυτό αγώνισμα. Έστειλε ο ίδιος με ψευδώνυμα δεκάδες επιστολές σε αγγλικές εφημερίδες που του ζητούσαν δήθεν να εγκαταλείψει το μήκος και να στραφεί αποκλειστικά στο αγώνισμα

«της μιας ανάσας». Και τελικά τα κατάφερε !

Στις 7 Ιουλίου 1924 βρέθηκε στην κορυφαία στιγμή του. Έκανε την καλύτερη κούρσα του, με τον καλύτερο χρόνο του. Είχε εφαρμόσει κατά γράμμα την εντολή του προπονητή του: «Δύο πράγματα πρέπει να σε απασχολήσουν: Η πιστολιά του αφέτη και το νήμα του τερματισμού»...

Η ταινία «Οι δρόμοι της φωτιάς» του Χιου Χάντσον με την υπέροχη μουσική του Βαγγέλη Παπαθανασίου (που του χάρισε και το Οσκαρ) θα θυμίζει σε όλους τη μεγάλη προσπάθεια του Χάρολντ Άμπραχαμς και του Έρικ Λίντελ να φτάσουν στη διάκριση. ■